BUTA LOVAG

-------2009-------

Nevezd meg! Ne add el! Így add tovább!
cc: by-nc-sa Molnár Kristóf 2009.
ISBN: 978-615-81781-3-6

---

szavak szavak
mind vak halak
eltévednek az ég alatt
felkavarnak
megzavarnak
leszögeznek elhagynak
megvezetnek elárulnak
szavak szavak
menjetek ki belőlem
menjetek eltűnjetek
vissza se gyertek
mindent félreértek
mindig félreértenek
nincs szükségem rátok
nem vagytok barátok
mikor számítok
inkább csak ámítok
miért bonyolítjátok
az életem
mikor veletek játszom
szavak szavak
én vagyok vak
buta lovag

---

hát persze
hogyne tudnám
értem én
sajnos pontosan
mert volt már ilyen
elég is volt
nem sajnáltatom magam
szédülök
félve élek
nem egészen
túl vagyok már
sok fájdalmas
remegésen
elesésen
ismerős ez is
leírtam már
nem egyszer
de ezerszer
ez miért fáj
hogy üres vagyok
hogy lelkem sajog
nincs szerelem
nincs érzelem
csak beképzelem
különc vagyok
nem értenek
néha féltenek
de ezt nem látja más
csak én itt bent

egyedül mindig
szomorúan
ál-boldogan
gyenge vagyok
eltipornak a nagyok
míg a nap ragyog
ki olvassa ezt
kit érdekel
mit érzek mikor
érzelmi vihar tombol
ki? te?
nincs jobb dolgod?
fájdalmas verseket ontok
s te kibontod
magadban ami elér
fáj-dalommal felér
nem mondhatom azt
nincs legközelebb
de eddig sem jött
senki közelebb
a világot átölelem
a világ ellök engem
nem értem
míg meg nem értem
éretlen értetlen
félember
lélekkel
kell élnem

---

elszórtam
elpazaroltam
kimondtam

eltűnt
elfolyott
felszáradt

elrepült
elkerült
szétfoszlott

elárultam
elengedtem
kiszaladt

elsírtam
elfeledtem
megfakult

nem maradt semmim nekem
amim van nem keresem
nagyon fáj kicsi lelkem
a semmihez lesz-e kedvem

nem maradt semmi másom
emlékek a padláson
maradékot elásom
itt nincs már maradásom

amim van letagadom
eldobom nem akarom
ne kövessen utamon
az árok szélén hagyom

nem maradt nekem semmi
csak a lesz és a lenni
csak az inni és enni
és a semmit szeretni

most mindent elfeledni
gondolatot terelni
a semmire figyelni
a semmit beengedni

nagyokat sóhajtani
kicsiket bólintani
szépeket mondogatni
igazat szívbe hozni

most kell újba kezdeni
egész újra edzeni
szeretettel eltelni
világot átölelni

felépítem
felvállalom
befogadom

fellélegzem
felfogom
megszorítom

felszabadulok
feltalálok
átadok

fellelkesít
felpezsdít
megmozgat

felébreszt
felüdít
beépül

---

eddig néha úgy éreztem
nagyon szerelmes lettem
eszemet vesztettem
álmokat kergettem
és mindent megtettem
hogy legyünk mi ketten

évek bezzeg elteltek
sokáig így keseregtek
és sokat is kerestelek
sehol meg nem leltelek
sokszor elfeledtelek
majd megverseltelek

és most bizonytalan lettem
eddig minden amit tettem
amit tanultam amit megleltem
minden amit át- és megéltem
azt nem kéne elmesélnem
mert nélküled biz' féltem

---

ha eddig ez mind szerelem volt
ami végül hamvába holt
akkor kérlek segíts nekem
ezt az érzést hogy' nevezzem?

hogy hívjam szívem remegését
tekinteted keresését
hogy nevezzem dobbanását
kicsiny szemem ragyogását?

hogy írjam le, hogy jöttödre
lelkem csordultig öröm-tele?
érintésed alatt a hó
bőröm oly elolvadó

hogy nevezzem, ha magadhoz szorítasz
apró csókokkal borítasz
és el sem igen engedlek
ha nem vagy itt sem feledlek

hogy hívjam, ha már a szerelem
nem egyszer vette el az eszem?
de melletted józan vagyok
mert tudom, hogy maradhatok

hogy írjam le, mit mondjak rá
mikor lett imádattá
az érzés, hogy vagy nekem?
kérhetlek maradj velem?

---

nem tudom miben higgyek
mit hagyjak vagy mit vigyek
mit adjak és miért küzdjek

nem számít már semmi se
se ima se szent mise
hagyhatom-e ennyibe'?

nem tudom hogy' mit mondjak
felejtsek vagy kitartsak
beszéljek vagy hallgassak

talán nem is kell hinnem
nem kell hinnem semmiben
csak magamban és el innen

ne számítson semmi se
se ima se szent mise
soha többé senki se

nem kell semmit mondanom
feszültséget oldanom
hangulatot rontanom

mert tudom miben hiszek
semmit el nem viszek
semmit itt nem hagyok
mindent neked adok

---

jaj de bolond voltál
meg sem csókoltál
át sem öleltél
komolyan se gondoltál
észre se igen vettél

jaj de bolond voltam
hogy komolyan gondoltam
engem te kedvelnél
és ezt meg is mondtam
észre se igen vettél

jaj de bolondok voltunk
egymásra hogy' borultunk
te mindig megkerestél
jól és jobban elvoltunk
észre se igen vettél

jaj de bolond voltál
épp rám nem gondoltál
mással nem kevertél
de mindig máshol voltál
észre se igen vettél
jaj de bolond voltam

---

valaha buta voltam
szavakon lovagoltam
nem volt nyergem
csak félelmem

most hogy így visszanéztem
az egészet nem értem
ontottam a balga rímeket
a valódi tettek helyett

ez már a múlt hűlt helye
ócska szavak végtelenje
rágódás emlékeken
elfeledett részleteken

butaságom itt eladom
a múltamat elhagyom
a néhai valóság
mára csak tanulság

versemet felnyergelem
vár a jövő, hív a jelen
elindulván új utakon
vágtatok a szavakon
